

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-14-15

Druk nr 3323
Warszawa, 10 kwietnia 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz kontroli programu znakowania urządzeń biurowych”;
- 2) w art. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) zasady przeprowadzania kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 106/2008”.”;
- 3) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Przepisy ustawy stosuje się także do urządzeń biurowych, dla których wymagania dotyczące efektywności energetycznej i ich znakowania określa umowa między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 7), zwana dalej „umową”.”;
- 4) w art. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) karta – tabelę zawierającą informacje techniczne dotyczące produktu wykorzystującego energię, zgodnie z wymaganiami określonymi w aktach delegowanych;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy wykonaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji handlowej oraz ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

- 5) w art. 4:
- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) dołączenia do produktu wykorzystującego energię, wprowadzanego do obrotu lub oddawanego do użytku, etykiety sporządzonej w języku polskim;
 - 2) dołączenia karty sporządzonej w języku polskim do broszur lub innej dokumentacji dostarczanej z produktem wykorzystującym energię;”
- b) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:
- „3. Dystrybutor umieszcza na produkcie wykorzystującym energię etykietę w miejscu widocznym oraz udostępnia użytkownikowi końcowemu kartę tego produktu wraz z broszurami lub z inną dokumentacją dostarczaną z tym produktem.
4. Informacje, jakie należy zamieścić na etykiecie i w karcie, o produkcie wykorzystującym energię podczas jego sprzedaży na odległość lub z wykorzystaniem innych form sprzedaży lub wynajmu określają akty delegowane.
5. Akty delegowane określają także sposób informowania użytkowników końcowych korzystających z form sprzedaży lub wynajmu, o których mowa w ust. 4, o produktach wykorzystujących energię, przed ich nabyciem.”;

- 6) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Kontrola realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych

Art. 16a. 1. Kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych przeprowadza Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”.

2. Prezes UKE przeprowadza kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych u uczestnika programu w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia (WE) nr 106/2008, zwanego dalej „uczestnikiem programu”.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 2, polega na sprawdzeniu prawidłowości posługiwania się przez uczestnika programu wspólnym logo w rozumieniu art. 3 lit. a rozporządzenia (WE) nr 106/2008, zgodnie z wymaganiami określonymi w umowie.

Art. 16b. 1. Kontrola, o której mowa w art. 16a ust. 2, jest wykonywana przez osoby upoważnione przez Prezesa UKE.

2. Osobom upoważnionym przez Prezesa UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

- 1) wstępu do obiektów oraz pomieszczeń uczestnika programu;
- 2) dostępu do urządzeń biurowych, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 3) czasowego zajęcia urządzenia biurowego w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełnienia przez to urządzenie wymagań określonych w umowie.

3. Czasowe zajęcie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, następuje nieodpłatnie.

4. Z kontroli sporządza się protokół podpisany przez osobę przeprowadzającą kontrolę. Protokół podpisuje także uczestnik programu, u którego przeprowadzono kontrolę, lub osoba przez niego upoważniona.

Art. 16c. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 16a ust. 2, stwierdzono, że uczestnik programu nie wypełnia zobowiązań wynikających z umowy, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa uczestnika programu do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.

2. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień następuje w terminie do 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zaleceń pokontrolnych.

3. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zaleceń pokontrolnych nie zostaną usunięte nieprawidłowości lub udzielone wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować uczestnik programu w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym nieprawidłowości mają być usunięte.

4. Prezes UKE informuje niezwłocznie Komisję Europejską o wydanym zaleceniu pokontrolnym oraz decyzji, o której mowa w ust. 3.

Art. 16d. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie biurowe nie spełnia wymagań określonych w umowie, za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, pobiera się opłaty.

2. Opłatę za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ponosi uczestnik programu, którego urządzenie biurowe nie spełnia wymagań określonych w umowie.

3. Wysokość opłaty za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ustala Prezes UKE na podstawie uzasadnionych kosztów tych badań, z uwzględnieniem rodzaju badanego urządzenia biurowego oraz zakresu przeprowadzonych badań.

4. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

5. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie biurowe spełnia wymagania określone w umowie, opłaty za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ponosi Skarb Państwa.

6. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

7) w art. 17 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 i 1101 oraz z 2015 r. poz. 277) w art. 3 w ust. 1 pkt 1d otrzymuje brzmienie:

„1d) kontrola produktów wykorzystujących energię wprowadzonych do obrotu lub oddawanych do użytku, o których mowa w aktach delegowanych określonych w wykazie ogłaszanym na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz kontroli programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. poz. 1203 oraz z 2015 r. poz. ...) z wyłączeniem produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, 827 i 1198) w art. 199 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Prezes UKE jako organ kontrolujący oraz przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz kontroli programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. poz. 1203 oraz z 2015 r. poz. ...) jest uprawniony do kontroli:

- 1) wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64);
- 2) realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).”.

Art. 4. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba oraz cel wprowadzenia regulacji

Przedmiotowy projekt ustawy zmienia ustawę z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203), zwaną dalej „ustawą”, która implementuje do polskiego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str.1).

Przedmiotowa regulacja ma na celu:

- 1) uszczelnienie istniejących przepisów w zakresie systemu kontroli produktów wykorzystujących energię, wdrażających przepisy dyrektywy 2010/30/UE, a także
- 2) zapewnienie stosowania art. 12 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1), zmienionego rozporządzeniem nr 174/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 1).

Ustawa wprowadziła, między innymi, system kontroli produktów wykorzystujących energię. Weszła w życie z dniem 1 lutego 2013 r. Stosowanie przepisów ustawy wykazało, iż nie zapewniają one jednak w pełni wykonania przepisów dyrektywy 2010/30/UE w zakresie nadzoru rynku. Nie jest bowiem prowadzona kontrola wymagań w zakresie etykietowania energetycznego w odniesieniu do wszystkich grup produktów wykorzystujących energię, zgodnie z wydawanymi przez Komisję Europejską aktami delegowanymi.

Komisja Europejska prowadzi corocznie monitoring nadzoru rynku w państwach członkowskich. W dniu 3 lipca 2013 r. Komisja Europejska wszczęła nieformalne postępowanie przeciwko Polsce w związku z uchybieniami w wykonywaniu nadzoru rynku w zakresie produktów wykorzystujących energię.

Mając na uwadze fakt, że nie jest prowadzona kontrola wszystkich produktów wykorzystujących energię, w odniesieniu do których wydane zostały akty delegowane,

celowe wydaje się uszczelnienie tych przepisów poprzez dokonanie stosownej zmiany ustawy. W przeciwnym razie istnieje zagrożenie, że Komisja Europejska ponownie wdroży przeciwko Polsce postępowanie nieformalne, które może zakończyć się wezwaniem do usunięcia uchybienia na mocy art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Celem projektowanych zmian ustawy jest także zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 106/2008 w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, zmienionego rozporządzeniem nr 174/2013. Rozporządzenie to weszło w życie w dniu 26 marca 2013 r. i zmieniło dotychczasowy art. 12 rozporządzenia nr 106/2008. Na mocy art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia, państwa członkowskie zobowiązane zostały do podejmowania odpowiednich działań w zakresie właściwego stosowania wspólnego logo „Energy Star” na urządzeniach biurowych, w celu zapewnienia zgodności z przepisami tego rozporządzenia na terytorium państwa członkowskiego. W związku z powyższym, pomimo że rozporządzenie nr 174/2013 obowiązuje bezpośrednio, konieczne jest zapewnienie wykonania jego art. 12 ust. 3.

„Energy Star” to dobrowolny program ustanowiony przez Agencję Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) w celu poprawy efektywności energetycznej urządzeń biurowych. Wszystkie produkty, które zostały oznaczone logo „Energy Star”, wpływają znacząco na środowisko naturalne, redukując emisję gazów cieplarnianych. Nazwa i logo „Energy Star” są znakami EPA. Program realizowany jest na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 106/2008 oraz Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, która została zatwierdzona decyzją Rady nr 2013/107/UE z dnia 13 listopada 2012 r. dotyczącą podpisania i zawarcia Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 5).

2. Aktualny stan prawny oraz skutki prawne wejścia w życie projektu ustawy

Jak wskazano powyżej, materię związaną z wymaganiami w zakresie etykietowania energetycznego produktów wykorzystujących energię reguluje ustawa.

Art. 9 ustawy wprowadza system kontroli produktów wykorzystujących energię, którego celem jest przeciwdziałanie wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku produktów wykorzystujących energię, do których nie dołączono etykiety i karty oraz dla których nie sporządzono dokumentacji technicznej, a także na których umieszczono etykiety i karty zawierające dane niezgodne z parametrami technicznymi tych produktów.

Art. 2 ust. 1 ustawy stanowi, iż przepisy ustawy stosuje się do produktów wykorzystujących energię, dla których wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart określają akty Komisji Europejskiej wydane na podstawie kompetencji delegowanych przez Parlament Europejski i Radę, zwane „aktami delegowanymi”.

Zgodnie z art. 10 ustawy, system kontroli tworzą wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, natomiast organem monitorującym ten system jest zgodnie z art. 11 ustawy – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Należy podkreślić, że Komisja Europejska, zgodnie z art. 10 dyrektywy 2010/30/UE, posiada uprawnienia do wydawania aktów delegowanych dla poszczególnych grup produktów wykorzystujących energię do 2015 r. Dotychczas wydanych zostało 11 aktów delegowanych dla 11 grup produktów.

Na etapie procedowania ustawy wydanych było 5 aktów delegowanych. Wówczas, kontrola 4 grup produktów została przypisana wojewódzkim inspektorom Inspekcji Handlowej poprzez zmianę ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 i 1101 oraz z 2015 r. poz. 277). W art. 3 ust. 1 tej ustawy po pkt 1c dodano pkt 1d, w którym zostały wymienione rozporządzenia delegowane, których kontrola należy do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, tj.:

- 1) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 1);
- 2) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1060/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady

w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 17);

- 3) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1061/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla pralek dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 47);
- 4) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 626/2011 z dnia 4 maja 2011 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów (Dz. Urz. UE L 178 z 06.07.2011, str. 1).

Natomiast jedna grupa produktów została przypisana Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej poprzez zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, 827 i 1198). W art. 199 tej ustawy po ust. 1a dodano ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Prezes UKE, jako organ kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203), jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64, z późn. zm.)”.

W obowiązującym stanie prawnym art. 3 ust. 1 pkt 1d ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej nie wymienia wszystkich aktów delegowanych dotyczących produktów, do których ma zastosowanie ustawa, a które inspektorzy Inspekcji Handlowej powinni kontrolować. Nie ma bowiem możliwości dokonywania na bieżąco zmian legislacyjnych po przyjęciu przez Komisję Europejską każdego nowego rozporządzenia delegowanego.

Mając powyższe na uwadze, w celu doszczelnienia obecnych przepisów, przedmiotowy projekt ustawy wprowadza w miejsce dotychczasowego przepisu art. 3 ust. 1 pkt 1d ustawy o Inspekcji Handlowej przepis ogólny określający w sposób jednoznaczny pełny

zakres kompetencji wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, nie wymieniając jednocześnie wszystkich aktów delegowanych wchodzących w ten zakres.

W odniesieniu do kwestii wykonania art. 12 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 106/2008, przedmiotowy projekt ustawy nakłada obowiązek na Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w zakresie kontrolowania właściwego stosowania wspólnego logo „Energy Star” na urządzeniach biurowych.

3. Uzasadnienie regulacji proponowanych w projekcie ustawy

Art. 1 pkt 1 projektu ustawy dokonuje zmiany tytułu ustawy. Proponuje się, aby otrzymał on brzmienie:

„o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz kontroli programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych”.

Zmiana tytułu ustawy jest konsekwencją rozszerzenia jej zakresu poprzez określenie także zasad przeprowadzania kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia nr 106/2008 .

Art. 1 dokonuje zmiany w art. 2 ustawy poprzez dodanie ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy ustawy stosuje się także do urządzeń biurowych, dla których wymagania dotyczące efektywności energetycznej i ich znakowania określa umowa między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str.7), zwana dalej „umową”.”.

Art. 1 pkt 4 dokonuje także zmiany art. 3 pkt 5 ustawy, która polega na doprecyzowaniu pojęcia „karty” poprzez wskazanie formy graficznej, w jakiej powinna być sporządzona. Obecne brzmienie art. 3 pkt 5 ustawy definiuje kartę jako „charakterystykę techniczną zawierającą informacje techniczne dotyczące produktu wykorzystującego energię, zgodnie z wymaganiami określonymi w aktach delegowanych”. Definicja ta ma inny wymiar niż definicja „karty” zawarta w art. 2 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1). Zgodnie z przepisem dyrektywy – karta oznacza standardową tabelę informacyjną

dotyczącą produktu. Aby pozostać w zgodzie z definicją dyrektywy, w projekcie ustawy dokonano zmiany w art. 3 pkt 5.

Art. 1 pkt 5 lit. a projektu ustawy zmienia art. 4 ust. 1 i 2 ustawy, który otrzymuje brzmienie:

- „1) dołączenia do produktu wykorzystującego energię, wprowadzanego do obrotu lub oddawanego do użytku, etykiety sporządzonej w języku polskim;
- 2) dołączenia karty sporządzonej w języku polskim do broszur lub innej dokumentacji dostarczanej z produktem wykorzystującym energię;”.

W wyniku zmiany art. 4 ust. 1 ustawy karta nie będzie musiała być dołączana do każdego produktu oddzielnie. Rozwiązanie takie funkcjonuje w zdecydowanej większości krajów UE. Zmiana tego przepisu postulowana była także przez polski przemysł, który wskazywał, iż obecnie funkcjonujące przepisy, na mocy których karta powinna być dołączana do każdego produktu, generują dodatkowe i niepotrzebne koszty obciążające cały przemysł AGD i RTV. Ponadto w art. 4 w ust. 2 utrzymany został obowiązek sporządzania karty przez dostawców w języku polskim (w wyniku zmiany art. 4 ust. 1 obowiązek ten został przeniesiony do ust. 2 art. 4).

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż zaproponowane brzmienie art. 4 ust. 1 i 2 w przedmiotowym projekcie ustawy jest optymalnym rozwiązaniem, które jednocześnie w pełni wypełnia przepisy dyrektywy 2010/30/UE odnoszące się do kwestii dostarczania karty do produktów wykorzystujących energię.

Jednocześnie art. 1 pkt 5 lit. b doprecyzowuje obowiązki dystrybutora w zakresie udostępniania karty określone w art. 4 ust. 3 oraz ust. 4 i 5, które otrzymują brzmienie:

- „3. Dystrybutor umieszcza na produkcie wykorzystującym energię etykietę w widocznym miejscu oraz udostępnia użytkownikowi końcowemu kartę tego produktu wraz z broszurami lub z inną dokumentacją dostarczaną z tym produktem.
4. Informacje, jakie należy zamieścić na etykiecie i w karcie o produkcie wykorzystującym energię podczas jego sprzedaży na odległość lub z wykorzystaniem innych form sprzedaży lub wynajmu, określają akty delegowane.
5. Akty delegowane określają także sposób informowania użytkowników końcowych korzystających z form sprzedaży lub wynajmu, o których mowa w ust. 4, o produktach wykorzystujących energię, przed ich nabyciem.”.

Zmiana ust. 4 polega na wykreśleniu, z obowiązującego przepisu, wyrazów „o zużyciu energii”, gdyż nie tylko tego rodzaju informacje powinny być określone na etykiecie i w karcie. Rodzaje informacji umieszczane na etykiecie i w karcie, dla danego rodzaju produktu wykorzystującego energię, określają akty delegowane.

W konsekwencji rozszerzania zakresu ustawy, w projekcie ustawy dodano rozdział 3a zatytułowany – „Kontrola realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych”.

W rozdziale tym wprowadza się art. 16a pkt 1, który stanowi, iż kontrolę w zakresie realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych przeprowadza Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE). Wyznaczenie organu odpowiedzialnego za kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych jest niezbędne w celu zapewnienia wykonania art. 12 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 106/2008.

Analizowano kwestię możliwości prowadzenia stosownych działań w zakresie zapewnienia właściwego stosowania logo „Energy Star” przez Inspekcję Handlową, Urząd Komunikacji Elektronicznej oraz Urząd Dozoru Technicznego. Jednakże, biorąc pod uwagę zakres zadań wykonywanych przez te organy, należy stwierdzić, że najwłaściwszym organem w zakresie monitorowania właściwego stosowania wspólnego logo „Energy Star” na urządzeniach biurowych jest Prezes UKE. Prezes UKE przeprowadza kontrolę elektrycznych i elektronicznych urządzeń gospodarstwa domowego oraz urządzeń biurowych w ramach rozporządzenia Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45).

Projekt ustawy w art. 16a pkt 2 stanowi, że Prezes UKE przeprowadza kontrolę u uczestników programu w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 106/2008. Zgodnie z art. 16a pkt 3, kontrola polega na sprawdzeniu prawidłowości posługiwania się wspólnym logo w rozumieniu art. 3 lit. a rozporządzenia nr 106/2008, stosownie do wymagań określonych w umowie zawartej

między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych.

Art. 16b ust. 1 projektu ustawy stanowi, iż kontrola jest wykonywana przez osoby upoważnione przez Prezesa UKE. Zgodnie z art. 16b ust. 2 osobom upoważnionym przez Prezesa UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

- 1) wstępu do obiektów oraz pomieszczeń uczestnika programu;
- 2) dostępu do urządzeń biurowych, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 3) czasowego zajęcia urządzenia biurowego w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełnienia przez to urządzenie wymagań określonych w załączniku B umowy.

Czasowe zajęcie urządzenia biurowego następuje nieodpłatnie.

Art. 16b ust. 4 projektu ustawy nakłada obowiązek sporządzania protokołu z kontroli podpisanego przez osobę przeprowadzającą kontrolę oraz uczestnika programu lub osoby przez niego upoważnionej.

Art. 16c ust. 1 projektu ustawy stanowi, że jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że uczestnik programu nie wypełnia zobowiązań wynikających z umowy, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa uczestnika programu do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.

Art. 16c ust. 2 projektu ustawy określa termin na usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić w terminie do 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zalecenia pokontrolnego.

Zgodnie z art. 16c ust. 3 projektu ustawy, jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zaleceń pokontrolnych nie zostaną usunięte nieprawidłowości lub udzielone wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować uczestnik programu w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości.

Ponadto art. 16c ust. 4 projektu ustawy stanowi, że Prezes UKE informuje niezwłocznie Komisję Europejską o wydanym zaleceniu pokontrolnym oraz decyzji.

Obowiązek podejmowania środków prawnych, w celu wyeliminowania wszelkich przypadków braku zgodności i nieautoryzowanego stosowania znaków „Energy Star” oraz powiadamiania Komisji Europejskiej w zakresie nieprzestrzegania przepisów dotyczących znakowania urządzeń biurowych wynika z przepisu art. 12 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 106/2008 oraz art. IX ust. 5 umowy.

W art. 16d projektu ustawy określono zasady ustalania opłat za przeprowadzanie badań urządzeń biurowych. Wysokość opłat ustalać będzie Prezes UKE, na podstawie uzasadnionych kosztów badań oraz biorąc pod uwagę rodzaj badanego urządzenia biurowego i zakres przeprowadzanych badań. Badania przeprowadzane będą przez certyfikowane jednostki badawcze lub laboratoria. Wpływy z tytułu opłat zasilać będą budżet państwa. Jeżeli jednak zostanie stwierdzone, w wyniku przeprowadzonych badań, że urządzenie biurowe spełnia wymagania określone w umowie, to opłaty związane z badaniami ponosić będzie Skarb Państwa. Określone w przepisie tym zasady ustalania opłat za przeprowadzanie badań funkcjonują w obrocie prawnym – np. art. 40j ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r. poz. 1645, z późn. zm.).

Art. 17 ust. 2 i 3 projektu ustawy wprowadza sankcje za naruszenie przepisów ustawy w zakresie wymagań dotyczących etykietowania produktów wykorzystujących energię. Zgodnie z projektowanym przepisem, wysokość kar pieniężnych wynosić ma od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W projekcie ustawy przewidziano obniżenie wysokości kar pieniężnych. Jak bowiem pokazała praktyka, wysokość kar pieniężnych określonych w ustawie jest w niektórych przypadkach zbyt rygorystyczna w stosunku do stwarzanego zagrożenia. Zgodnie z ustawą wynosi ona od pięciokrotnego do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej.

Art. 2 projektu ustawy dokonuje zmiany w art. 3 ust. 1 pkt 1d ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej. W miejsce dotychczasowego przepisu wprowadza przepis stanowiący, że kontrola produktów wykorzystujących energię wprowadzonych do obrotu lub oddawanych do użytku, o których mowa w aktach delegowanych określonych w wykazie ogłaszany na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz kontroli programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, z wyłączeniem produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1) w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów, będzie prowadzona przez Inspekcję Handlową. Przepis ten powinien w pełni zapewnić stosowanie przepisów dotyczących kontroli produktów wykorzystujących energię określonych w dyrektywie 2010/30/UE.

Art. 3 projektu ustawy wprowadza zmiany w art. 199 ust. 1b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z projektem ustawy, Prezes UKE, jako organ kontrolujący oraz przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, jest uprawniony do kontroli:

- 1) wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64, z późn. zm.);
- 2) programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 4 projektu ustawy, wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Czternastodniowe *vacatio legis* jest zgodne z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.).

Ponadto projekt ustawy nie określa warunków wykonywania działalności gospodarczej, tym samym nie ma do niej zastosowania uchwała nr 20 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Jednocześnie należy zauważyć, iż przedmiotowy projekt ma na celu zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów UE. Zatem, mając na względzie realne zagrożenie wdrożenia przez Komisję Europejską ponownego postępowania nieformalnego przeciwko Polsce (jak wskazano w pkt 1 uzasadnienia), które może zakończyć się wezwaniem do usunięcia uchybienia na mocy art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uzasadnione jest najszybsze uchwalenie i wejście w życie projektowanych rozwiązań.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz na podstawie § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt ustawy został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, a także na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki. W ramach ww. uzgodnień dotychczas wpłynęło jedno zgłoszenie zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem ustawy od Związku Pracodawców AGD CECED Polska. Przekazane uwagi jednakże nie zostały uwzględnione w całości, ponieważ wykraczają poza zakres przedmiotowej regulacji.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu ustawa o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo wiodące – Ministerstwo Gospodarki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tomasz Tomczykiewicz</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Dąbrowski Dyrektor Departamentu Energetyki Tomasz.Dabrowski@mg.gov.pl tel. +48 22 693-57-52</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str.1) • Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 174/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 106/2008 w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 7) <p>Nr w wykazie – UC 121</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. *System kontroli produktów wykorzystujących energię* nie funkcjonuje w sposób prawidłowy. Nie są bowiem kontrolowane wymagania w zakresie etykietowania w odniesieniu do wszystkich produktów wykorzystujących energię, zgodnie z wydawanymi przez Komisję Europejską aktami delegowanymi.
2. Brak wdrożenia art. 12 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.), dotyczącego obowiązku podejmowania działań przez państwo członkowskie w zakresie właściwego stosowania wspólnego logo „Energy Star” na urządzeniach biurowych, w celu zapewnienia zgodności z przepisami tego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

W odniesieniu do problemu nr 1 rekomenduje się następujące rozwiązanie:
– kontrole produktów wykorzystujących energię powinny być, co do zasady (z wyjątkiem tych produktów, których kontrola została przypisana Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej w ramach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.), przeprowadzane przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. W tym celu należy dokonać zmiany obecnych przepisów i w miejsce dotychczasowego przepisu art. 3 ust. 1 pkt 1d ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148), wprowadzić przepis ogólny, określający w sposób jasny i jednoznaczny pełny zakres kompetencji wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, nie wymieniając jednocześnie wszystkich aktów delegowanych wchodzących w ten zakres.

W odniesieniu do problemu nr 2 proponuje się:

– wskazanie organu właściwego do podejmowania działań w celu zapewnienia właściwego stosowania wspólnego logo „Energy Star” na urządzeniach biurowych. Proponuje się, aby funkcję takiego organu pełnił Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Rezultatem wdrożenia proponowanych rozwiązań będzie prawidłowe funkcjonowanie systemu kontroli produktów wykorzystujących energię oraz systemu „Energy Star”. W konsekwencji uchwalenia stosownych przepisów powinna być przeprowadzana kontrola wszystkich grup produktów wykorzystujących energię, objętych aktami delegowanymi Komisji Europejskiej oraz powinien być sprawowany nadzór w zakresie właściwego stosowania logo „Energy Star” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych.

Efekt: możliwość prowadzenia kontroli produktów wykorzystujących energię przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej oraz kontroli w zakresie właściwego stosowania logo „Energy Star” przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1) została wdrożona we wszystkich krajach UE. Nie jest znany przypadek występowania podobnego problemu w innym kraju. Wynika to z faktu, iż problem ten ma charakter typowo legislacyjny. Proponowane rozwiązanie nie zmienia samej zasady funkcjonowania systemu produktów wykorzystujących energię, a jedynie uszczelnia funkcjonujące przepisy prawne w zakresie kontroli produktów wykorzystujących energię.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji publicznej, tj. organy kontrolujące oraz organ monitorujący nadzór rynku	3 instytucje, tj. Wojewódzcy Inspektorzy Inspekcji Handlowej, Prezes Komunikacji Elektronicznej oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Nie dotyczy	Zostaną nałożone dodatkowe zadania na organy kontrolujące w związku z rozszerzeniem zakresu kontroli przeprowadzanych przez te instytucje. W odniesieniu do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostanie poszerzony zakres systemu monitorowania produktów wykorzystujących energię
Dystrybutorzy produktów wykorzystujących energię	ok. 7 tys.	Na podstawie szacunków CECED Polska	W wyniku prowadzonej kontroli dystrybutorzy produktów wykorzystujących energię mogą zostać obciążeni karami finansowymi za nieprzestrzeganie przepisów ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię
Dostawcy produktów wykorzystujących energię	ok. 50	Na podstawie szacunków CECED Polska	W wyniku prowadzonej kontroli, dostawcy produktów wykorzystujących energię

			mogą zostać obciążeni karami finansowymi za nieprzebranie przepisów ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię
--	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Ponadto projekt ustawy został uzgodniony z następującymi instytucjami:

- Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
- Business Center Club,
- Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związkiem Rzemiosła Polskiego.

W ramach uzgodnień społecznych do chwili obecnej uwagi zgłosiła Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN oraz wpłynęło jedno zgłoszenie zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem ustawy od Związku Pracodawców AGD CECED Polska. Przekazane uwagi jednakże nie zostały uwzględnione w całości, ponieważ wykraczają poza zakres przedmiotowej regulacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem												
budżet państwa ¹												
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												

¹ Należy zauważyć, iż art. 16 ust. 3 ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię stanowi, iż w przypadku stwierdzenia przez organ kontrolujący, że produkt wykorzystujący energię nie spełnia wymagań określonych w etykiecie lub w karcie, opłaty za badania ponosi dostawca. Stanowią one dochód budżetu państwa. Zatem przedmiotowa regulacja będzie generowała także wpływy do budżetu państwa, niemniej nie będą one znaczące. Tym bardziej na obecnym etapie nie jest możliwe oszacowanie dochodów budżetu państwa z tego tytułu.

<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Należy zauważyć, iż przedmiotowy projekt ustawy będzie jedynie uszczelniał obowiązujące przepisy ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię w zakresie nadzoru rynku tych produktów oraz ustanawiał organ odpowiedzialny za właściwe stosowanie logo „Energy Star” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, które obowiązuje wprost.</p> <p>Ww. ustawa o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię wprowadziła już m.in. system kontroli produktów wykorzystujących energię oraz nałożyła obowiązki na dostawców oraz dystrybutorów produktów wykorzystujących energię w zakresie wymagań dotyczących etykietowania.</p> <p>Realizacja tych zadań powinna być prowadzona w sposób możliwie nieobciążający finansowo, tj. w sposób możliwy do sfinansowania w ramach limitu wydatków określonego corocznie w ustawie budżetowej we właściwej części budżetowej, bez konieczności wyasygnowania środków ponad limit dysponenta.</p> <p>W projekcie ustawy przewidziano obniżenie wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów ustawy. Jak bowiem pokazała praktyka, wysokość kar pieniężnych określonych w ustawie jest w niektórych przypadkach zbyt rygorystyczna w stosunku do stwarzanego zagrożenia. Zgodnie z obecną ustawą wynosi ona od pięciokrotnego do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej.</p> <p>Na skutek zmiany ww. ustawy wysokość kar pieniężnych będzie wynosiła od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej.</p> <p>Według informacji przekazanych przez UKE oraz UOKiK wysokość kar pieniężnych nałożonych w 2013 i 2014 r. z tytułu naruszenia przepisów ustawy, które wpłynęły do budżetu państwa wyniosła odpowiednio:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku kar nałożonych przez UOKiK – 50 620,20 PLN w 2013 r. i 54 750 PLN w 2014 r. – w przypadku kar nałożonych przez UKE – 0 PLN w 2013 r. oraz 170 012 PLN w 2014 r. <p>Dotychczasowe dochody budżetu państwa z tytułu nałożenia kar za naruszenia przepisów ustawy są bardzo niskie. Zatem ich obniżenie pozostanie praktycznie bez wpływu na budżet państwa.</p>
---	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0–10)</i>
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy						
W ujęciu niemierzalnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
<p>Komentarz:</p> <p>Projekt ustawy wprowadza wyłącznie obciążenia wymagane przez UE. W związku z kontrolą produktów w zakresie etykietowania energetycznego produktów wykorzystujących energię oraz systemu „Energy Star”, należy się spodziewać, iż zwiększy się liczba procedur oraz dokumentów.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie dotyczy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Zidentyfikowane problemy zostaną rozwiązane wraz z wejściem w życie stosownych przepisów.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako organ monitorujący nadzór rynku w Polsce, zgodnie z ustawą o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię, raportuje Komisji Europejskiej funkcjonowanie systemu etykietowania produktów wykorzystujących energię. Ponadto Komisja Europejska prowadzi corocznie tzw. market surveillance exercise, tj. zobowiązuje organy nadzoru rynku do przekazywania informacji w zakresie prowadzonych kontroli, tj. obejmujących zarówno kwestię kontroli produktów wykorzystujących energię, jak i systemu „Energy Star”.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe oraz specyfikę projektu ustawy, w opinii Ministerstwa Gospodarki nie ma potrzeby dokonywania dodatkowej ewaluacji efektów projektowanej regulacji. Do celów ewaluacji proponuje się wykorzystanie mierników wynikających z formularza Komisji Europejskiej w ramach ww. market surveillance</p>		

exercise, jak np. procent niezgodności/liczba produktów niezgodnych w zakresie informacji zamieszczonych na etykiecie z wynikami badań laboratoryjnych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

Raport z konsultacji publicznych
dotyczących Projektu ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania
o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw
przeprowadzonych w trybie § 36 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. –
Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r., poz. 979)

Ustawa o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw ma na celu jedynie doszczelnienie istniejących przepisów (o charakterze krajowym) w zakresie systemu kontroli produktów wykorzystujących energię, wdrażających przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcji, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE z 2010 r. L 153 str.1), która została już implementowana do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203) i zapewnienie stosowania art. 12 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1), zmienionego rozporządzeniem nr 174/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. (Dz. Urz. UE L 63 z 6.03.2013, str. 1), które obowiązuje bezpośrednio.

Poniższa tabela przedstawia zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych przedmiotowego Projektu ustawy, a także stanowisko organu wnioskującego. Projekt został rozesłany do konsultacji społecznych w dniu 11 sierpnia 2014 r. Skierowano go do 7 podmiotów, w szczególności izb i organizacji przedsiębiorców reprezentujących różne branże. Uwagi nadeszły następujące podmioty:

- Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”
- CECED Polska Związek Pracodawców AGD

Uwagi dotyczyły głównie postulowania zmiany obowiązujących przepisów w kierunku pozwolenia producentom na umieszczanie karty produktu wyłącznie w katalogu lub na stronie internetowej, a nie załączania ich do każdego sztuki wprowadzanego na rynek sprzętu. Zgłoszone uwagi nie dotyczyły materii regulowanej w projekcie ustawy.

Działając na podstawie § 51 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r., poz. 979), informuję ponadto, że projekt nie wymagał konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym, jak również, że żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Lp	Pkt Projektu	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający	Stanowisko organu wnioskującego
1.	Uwaga ogólna	<p>W naszej opinii obecna ustawa z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię, tzw. ustawa o „etykietowaniu”, w wyniku błędnego tłumaczenia dyrektywy 2011/30/UE wymaga od producentów załączania tzw. karty produktu do każdego urządzenia wprowadzanego na rynek.</p> <p>Postulujemy zmianę przepisów polegającą na umożliwieniu producentom umieszczania karty produktu w katalogach lub w wersji elektronicznej na stronie internetowej, a nie wymogu załączania ich do każdej sztuki wprowadzanego na rynek sprzętu.</p>	LEWIATAN	<p>Uwaga nie została uwzględniona, ze względu na zakres wykraczający poza materię regulowaną przedmiotowym projektem ustawy.</p> <p>Szczegółowe stanowisko Ministra Gospodarki w piśmie z dnia 16 października 2014 r. znak DE-II-41010-1/14, DE/1706/14, (w załączeniu).</p>
2.	Uwaga ogólna	<p>W naszej opinii obecna ustawa z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię, tzw. ustawa o „etykietowaniu”, która w wyniku błędnego tłumaczenia dyrektywy 2011/30/UE wymaga od producentów, inaczej niż prawo unijne, załączania tzw. karty produktu do każdego urządzenia wprowadzanego na rynek.</p> <p>Postulujemy zmianę przepisów polegającą na ujednoczeniu unijnych zapisów pozwalających producentom na umieszczanie karty produktu w katalogach lub w wersji elektronicznej na stronie internetowej, a nie wymogu załączania ich do każdej sztuki wprowadzanego na rynek sprzętu.</p>	CECED	<p>Uwaga nie została uwzględniona, ze względu na zakres wykraczający poza materię regulowaną przedmiotowym projektem ustawy.</p> <p>Szczegółowe stanowisko Ministra Gospodarki w piśmie z dnia 12 listopada 2014 r. znak DE-II-41010-1/14, DE/1916/14 (w załączeniu).</p>

02/84 vch

Warszawa, 27 lutego 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1139.2014 / 18/msz

dot.: RM-10-14-15 z 20.02.2015 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki